

תפ"ח 28317/04/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 28317-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר/אסיר בפיקוח)

30 נובמבר 2021

בפני כב' השופט אסתר הלמן, סגנית נשיא - אב"ד

כב' השופט יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

nocchim :

בשם המאשימה

בשם הנאשם

הנאשם בעצמו

הורי נפגעות העבירה ובאת כוחם עו"ד לידר פלג

עמוד 1

גזר דין

השופט יפעת שטרית ;

מבוא :

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתוב אישום (מתוקן) (להלן: "כתב האישום"), במסגרתו יוחסו לו העבירות כדלקמן:
 - א. איнос בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
 - ב. מעשה מגונה בנסיבות איнос במשפחה (מספר מקרים) - עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) + סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.
2. בהכרעת דין מיום 29.6.21, שניתנה לאחר שמייעת ראיות, הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.
3. כפי שנקבע בהכרעת הדין (ראו פסקה 048), הרוי שעלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את העובדות המיחוסות לנאשם בכתב האישום ואת העבירות הקומות מכוחן. לפיכך, הורשע הנאשם בעבירות המיחוסות לו בכתב האישום.
4. בהחלטה שניתנה במעמד מתן הכרעת הדין, הורינו, לבקשת המאשימה, על הגשת تسקרים אודוט נפגעות העבירה. تسקרים, כאמור, מונחים בפנינו.

עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם:

5. ז.א.כ. (להלן: "ז") והנאשם הינם בני זוג, אשר חיים יחד מזה כעשרים שנה. השניים מתגוררים בבית (להלן: "הבית").
 6. ע"ג, קטינה ילידת ... (להלן: "ע"ג") ו-ג"ס, קטינה ילידת ... (להלן: "ג"ס"), הינן ננדותיה של ז', ובמסגרת זו הגיעו להגעה לפרקם אל הבית, לבנות בו פרקי זמן שונים ואף ללון בו לעיתים.

7. בראשית שנת 2017, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, עת הייתה ע"נ בת 7, הגיע אל הבית לבקר את סבתה. במהלך הביקור, שהתה ז' בקומה העליונה בבית וע"נ ביקשה מהנאשם לעזר לה בהכנות שיעורי בית. הנאשם נעתר לבקשתה והשניים התישבו ליד השולחן בסalon הבית.

8. בעודם יושבים בסalon, וטור שהנאשם מסיע לע"נ בהכנות שיעורי הבית, הכנס את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה ונגע באיבר מינעה. הנאשם חיכך את ידו באיבר מינעה של ע"נ שוב ושוב ואז החדר את אצבעותיו אל תור איבר מינעה, הכל בניגוד לרצונה ושלא בהסכמה החופשית. בטור קר, קמה ע"נ ארבע-חמש פעמים ממוקמה ויצאה מן החדר בתואנות שווא, אולם ללא הוועיל. כל אימת שבה ע"נ אל החדר והתיישה ליד הנאשם, שב הוא והכנס את ידו אל מתחת לתחתוניה, נגע באיבר מינעה וחיכך בו את אצבעותיו, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירויו וסיפוקו המיני.

9. בסופה של דבר, ועל מנת למנוע מהנאשם מלhma Shir במעשהיו, אמרה ע"נ לנאים כי תיעזר בסבתה לצורך הכנות שיעורי הבית ועתלה אליה.

10. בראשית שנת 2017, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, ביקרה ע"נ בבית. במהלך הביקור שהה הנאשם בחדר המחשב שבבית. בשלב מסוים קרא הנאשם לע"נ, אשר שיחקה בחצר הבית עם אחיה, וזו ה策טרפה אליו והתיישה לידי מול המחשב. הנאשם לימד את ע"נ כיצד משחקים במוחשב מסוים ובטור קר, הכנס את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה של ע"נ ונגע באיבר מינעה, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירויו וסיפוקו המיני.

11. במהלך שנת 2017, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, עת הייתה ג"ס בת 12, הגיעו היא אל הבית, במטרה לבנות בו את הלילה, יחד עם בני דודיה. עם רדת הלילה, עלה ז', יחד עם יתר נכדיה, לשון בקומה העליונה של הבית וג"ס נותרה לבדה עם הנאשם בסalon הבית אשר בקומה הראשונה.

12. ג"ס, אשר צפתה בטלוייזה, שכבה על צידה על הספה בסalon. בשלב מסוים, התישב הנאשם סמוך לג"ס, נתה לעברה, הכנס ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה ונגע באיבר מינעה. הנאשם חיכך את אצבעותיו באיבר מינעה זמן מה ואז הוציא ידו ושאל את ג"ס האם היא רוצה לשבת עליו.

13. ג"ס, אשר קפאה תחילת נוכחות מעשי של הנאשם, התעשתה, קמה מן הספה ועזבה את הסalon ללא שהשינה לו דבר.

ראיות הצדדים לעונש:

14. מטעם המאשימה הוגש טיעונים כתובים לעונש (התקבלו וסומנו עט/1) וכן אסופה פסיקה (התתקבלה עמוד 3

וສומנה עת/2). כן ביקשה המאשימה להסתמך על תסקורי נפגעות העבירה שהוגשו כחלק מטיעוניה לעונש.

15. מטעם המאשימה העידו עדות לעונש אמהותהן של נפגעות העבירה ע"נ ו-ג"ס.

بعدותה מסרה אמה של ג"ס, כי עבירות בגין כרצת נפשו של נפגע העבירה, כמו גם של הסובבים אותו והקרוביים אליו. השלכות מעשי של הנאשם ליוו ועדין מלאות את הקטינות ואת משפחותהן. עונש מרתייע ביותר יגרום לעבריini מין דוגמת הנאשם לשקל היטב את מעשייהם. האם הוסיף, כי רק מי שnochshפ' לעבירות אלה מודע לנזקים הנגרמים ממנה. ילדים רבים נפגעים מעבירות בגין, אולם רק עניינים של מעטם, האזרחים אומץ להתלוון, מגע לבתי המשפט. לדברי האם, הם פתחו בהליך המשפטי כדי שהאמת יצא לאור ועל מנת שהנאשם יקבל את העונש המירבי. עם זאת, ההליך גבה מחיר נפשי כבד מנפגעות העבירה ומבני משפחותהן. לאור זאת, ביקשה האם, כי הסבל, הבושה וההשלפה שחוור לארוך ניהול ההליך, לא יהיו לשוא, וכי הנאשם יבוא על עונשו.

אם הדגישה את הטראומה שנגרמה לבתה ג"ס בשל עדותה בבית המשפט וחיקירתה הנגדית הממושכת. כן העידה, כי עולמה של המשפחה התהפרק וכי הדברים לעולם לא ישובו להיות כפי שהיו. מאז חשיפת הפרשה, המשפחה המורחבת התפרקה והקשר עם אמה של העודה, סבתה של ג"ס, נותק כמעט. האם הדגישה, כי הקטינות ראו בנאים כסבן, הם קיבלו אותו כבן משפחה והעניקו לו יחס חמ ואוהב, אולם הוא שיקר להם, מעלה באמונם ופגע ביקר להם מכל.

אף בטור משפחתה הגראונית של ג"ס חלו שינויים מהותיים. נוכחות מצבה הרגשי, הוריה מעניקים לה תשומת לב רבה, הבאה על חשבון אחיה. מצבה זה גובה מחיר מהוריה עד כדי פגעה בבריאותם. באשר למצבה הנפשי של ג"ס פירטת האם, כי היא אינה מסכימה להיבדק על ידי רופא מין זכר, או לנסוע בהסעה עם גבר, אף אם הינו אביה של אחת מחברותיה. כמו כן, ג"ס החלה לסייע מבעיות קשבר ומבעית זיכרון קשה לטוווח הקצר, מרעד ומהצעה בידיהם ומהתקפי חרדה. היא אינה לוקחת חלק בשיעורים בבית הספר הקשורים למין היהות ואינה מסוגלת להתמודד נפשית עם הנושא. חייה של ג"ס השתנו לצמצמות וכל צעד שהוא מושפע מהטרואומה הכהולה שחוויתה, כתוצאה מהמעשה עצמו וכתוצאה מאייגר שהוביל לחשיפת הפרשה.

אם הבהירה, כי משפחתה של ג"ס מתנגדת לעמדתה העונשית של המאשימה, המקלה מדי עם הנאשם, כך לעמדתם. לצדדים, על הנאשם לקבל את העונש המקסימלי האפשרי הקבוע בחוק. עונש מרתייע יהווה מסר לקטינות, לבני משפחותהן ולפגעי עבירות בגין בכלל ולפיו, ההליך המשפטי כדאי והצדק נעשה. כן יהווה הדבר הוכחה לקטינות נפגעות העבירה, כי הן פועלו באופן נכון ואף יעניק להן כוחות נפשיים אשר נגלו מכאן בשל מעשי הנאשם.

16. بعدותה, מסרה אמה של ע"ג בכאב, כי בעקבות מעשי הנאשם, חל שינוי ניכר בע"ג. האם העידה, כי ע"ג סובלת מהתקפי זעם, כאשר במהלך האחרון שביהם אף ניסתה לחתר את עצמה במזלג. זאת ועוד, ע"ג

פוחדת ללבת ברגל לבודה מחשש כי תיפגע ועל רקע זה אימצה כלבת תקיפה. היא ממעטת לאכול וכשהיא אוכלת, היא סובלת מבולמוסי אכילה והקאות. האם הדגישה את הקושי שחו ע"ג ומשפחתה בשנתיים האחרונות כתוצאה מניהול ההליך נגד הנאשם, אשר השלכו ניכרות הן במישור מערכת היחסים במשפחה והן במישור;br הבריאות. כך העידה, כי היא עצמה חוותה התמוטטות, לאחר עדותה בבית המשפט סבלה מבעיות גב והיא נוטלת תרופת הרגעה. האם ביקשה, כי העונש שיוטל על הנאשם יעביר לבתא את המסר, כי ניתן לסגור על מערכת המשפט.

17. מטעם הנאשם הוגשו קריאות לעונש מסמכים רפואיים (התקבלו וסומנו ענ/1) וכן תעוזות ומכתבי הערכה (התקבלו וסומנו במאוחד ענ/2). כן הוגשה אסופה פסיקה (התקבלה וסומנה ענ/3) ותמונה של הקטינה ג"ס מרשת האינטרנט (התקבלו וסומנו ענ/4).

18. כן העידו מטעם הנאשם מספר עדים לעונש.

מר יוסף יצחק זלמנוב העיד, כי הוא שימש כרב בשירות בתי הסוהר במשך כ-20 שנה וכן, עבד בהtanדבות עם אסירים. כולם היו גמלי ועובד כמורה אזרחי במדרשת בית סוהר "צלמון", שם הכיר את הנאשם. לדבריו העד, לאור ניסיונו הרב בעבודה עם אסירים, ניכר, כי עולמו של הנאשם חרב עליו. נכון סבלו הרבה של הנאשם, החליט העד לעזור לו ככל יכולתו, לחזקו ולעוזד אותו. להתרשמותו, הנאשם אדם משכיל ונבון, אשר חוותה הטרסקות נשנית וגופנית. כך ציין, כי הנאשם איבד את הכרתו במספר פעמים, אייבד ממשקלו, ולא קיבל טיפול רפואי כנדרש. לאור זאת, ביקש לנ��וט עם הנאשם מידת החסד.

19. כן העיד מטעם הנאשם מר... העד סיף, כי הוא בעל חברה לניהול פרויקטים בתחום המחשבים וכי העסיק את הנאשם בשני פרויקטים בעבר. לדבריו, הנאשם היוו אדם נורטטיבי, מופנם וצנוע. במסגרת עבודתו עמד במשימות שהוטלו עליו וזכה למושב חיובי מלוקחות החברה. העד הוסיף, כי הוא היה מרווח מאוד מעבודתו של הנאשם וכי היה שב ומעסיק אותו כתעת בפרויקטים נוספים, אילו היה הדבר אפשרי.

20. עוד העידה מטעם הנאשם הגב'... העדה סיפה, כי עבדה תחת הנאשם החל משלב 1999 ובמשך שלוש שנים. לדבריה, הייתה חלק מקבוצה גדולה של בנות ערים שעבדו עם הנאשם ועם יתר מנהלי המחלקה בחברה באופן אינטנסיבי. העדה הכירה את הנאשם כאדם הגון מאד, מסור, ישר דרך, אשר הקדים שעות רבות על מנת להכירה וזאת בסבלנות רבה, אף שהייתה ללא ניסיון מڪוציאי. העדה צינה, כי באותה תקופה הייתה רוקה צעירה וכי הנאשם נהג בה תמיד בהגינות ובכבוד.

21. כן העיד מטעם הנאשם מר... העד מסר, כי הוא פועל מזה שנים רבות כשליח בחו"ד. הנאשם מתגורר עמו במהלך ארבעת החודשים האחרונים במסגרת תנאי שחרורו, הכוללים מעצר בית. באשר למצבו הבריאותי של הנאשם, תיאר העד, כי הוא יצא עמו לביקורים רפואיים כשלוש פעמים בשבוע, לאחרונה הופנה למרכז מסיבות רפואיות והוא אף מתקיים לנימוח, אשר נדחה בשל מצבו. לדבריו, חלה התדרדרות והחמרה במצבו

הרפואי של הנאשם. העד הסביר, כי הוא נרתם לעזרת הנאשם מטעמים הומניטריים. העד ציין, כי הנאשם תרם לחברה במהלך שירותו הצבאי ולאחר מכן עבד כמנהל חברותות שונות. העד ביקש לנחות עם הנאשם במידת הרחמים, מקום בו, לדידו, עסקין בעניין של חיים ומות. בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה, אישר העד, כי הוא אינו בעל השכלה רפואי.

טייעוני הצדדים לעונש:

טייעוני המאשימה לעונש:

22. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב, הפנתה המאשימה למשעים ולעבירות בהם הורשע הנאשם, לאחר ניהול הנסיבות. לגישת המאשימה, הניצול הציני של המעד הטבעי, בו סב עוזר לנכדו בהכנות שיעורי בית, הוא המקומם והמטריד מכל. לדידה, הבגידה הקשה באמון, על ידי מי שבידיו הופקד בתום לב היקר להן מכל, כמו גם התחששה שהן אלו ששלחו את בנותיהן לידי, הופכת את הסיטואציה לקשה כל כך עברו אימאותיהן של הקטינות.

23. המאשימה הוסיףה, כי המעשים החמורים שביצע הנאשם בנכdotio החורגות נפרשו בהרבה במהלך ניהול הנסיבות, כמו גם עצמת הנזקים שנגרמו לקטינות ולמשפחותיהן. קר הדגישה, כי חומרת העבירות משתקפת בתוצאותיהן. נכון אמר בתקיריו נפגעות העבירה, הרי שחוරת המעשים וחומרת תוצאותיהם מדברות בעד עצמו.

24. המאשימה הטעינה, כי מעוטות העבירות לגביין קבע המחוקק, כי יידונו בפניו מותב תלתא. עבירות אלה כוללות את עבירת הרצח ואת עבירות המין החמורים. לטענה, לא בכדי הוקבלו עבירות המין לעבירה הרצח. בעוד שUberה הרצח עניינה רצח הגוף, הרי שעבירות המין החמורים, דוגמת העבירות שבפניינו, עניין רצח הנפש והנשמה.

25. לטענת המאשימה, הנאשם ניצל את האמון הבסיסי שרכשת נכדה לפני סבה, ניצל את תמיונותן של שתי ילדות בנות 7 ו-12 שנים, את זמינותן, את העדר החשש ואת תחושת הקربה, זאת, על מנת להשיבע את יצרו ולבוא על סיפוקו המיני. במשמעותו, גדול הנאשם את תומנתן של הקטינות, נטל מהן את תמיונותן, גרם נזק בלתי הפיך לתוכחת המוגנות שלهن ופגע ביכולתן ליתן אמון באדם אחר. הנאשם גרם נזקים הרסניים למערכת היחסים של הקטינות עם הוריהן, כמו גם למערכת היחסים שבין אימאות הקטינות לבין סבתן. הנזקים הרבים שנגרמו בתחום חיהן השונים של הקטינות יתרבו עד תום רק בעתיד.

26. המאשימה הוסיף וטענה בדבר הנזקים הנפשיים שנגרמו לקטינות נפגעות העבירה, תוך שציינה, כי בהתאם לפסיקה, אין צורך בהוכחת נזקים אלה. עוד ביקש להזכיר את הנזקים הנלוויים שנגרמו לקטינות כתוצאה מעשי הנאשם ובهم, הנזקים הבלתי הפיכים שנגרמו למרקם המשפטי, פירוק המשפחה המורחבת, הנזקים שנגרמו למערכת היחסים שבין כל אחת מהקטינות לבין אמה, כפי העולה מתקירי נפגעות העבירה, וכן, את אובדן התמימות והילדות.
27. לגישת המאשימה, נוכח סטייה כה חריפה מנורמות המוסר הטבעי, נדרש בית המשפט לומר את דברו ב孔ול רם וברור, כאשר רק סנקציה עונשית מכאייה, משמעותית וחד משמעית, תעביר מסר שכזה לקטינות, לנאשם ולציבור כולו.
28. לטענת המאשימה, בהינתן, כי הנאשם פגע בשתיים מנכחותיו החורגות, כאשר כל אחת מהן נפגעה באופן שונה ובמועד שונה, הרי שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין הפגיעה בכל אחת מהן.
29. המאשימה הזכירה, כי העונש הקבוע מצד עבירות אינוס במשפחה הינו 20 שנות מאסר. העונש הקבוע מצדה של כל אחת מהעבירות שעוניינו מעתים מגונים בנסיבות אינוס במשפחה הינו 15 שנות מאסר. עוד הדגישה, כי סעיף 355 לחוק העונשין קובע עונש מזרע לעבירות אלה, העומד על רביע העונש המרבי הקבוע מצדן של העבירות. לפיכך, העונש המזרעתי הקבוע בדיון למכלול מעשי הנאשם, עומד על 12.5 שנות מאסר, בצוירוף עונשים נלוויים.
30. לאור האמור, טענה המאשימה, כי מתחם העונש הולם בגין המעשים שביצע הנאשם בע"נ נע בין 9 - 12 שנות מאסר בפועל.
- מתחם העונש הולם בגין המעשים שביצע הנאשם בג"ס נע בין 45 - 60 חודשים מאסר בפועל.
- cn עתרה המאשימה, כי מתחמי העונש הולם כפי הצעתה יצברו זה לזה, שכן, אין כל נימוק המצדיק הקלה עם הנאשם בדמות חפיפת המתחמים.
31. המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם שעוניינם, זכותו של אדם לשלים הגוף והנפש, לכבוד ולביטחון, חובה החברה להגן על שלום הנפשי והפיזי של קטינים ולהבטיח, כי קטינים יהיו בטוחים בبيתם ובחיק משפחתם. עוד נפגעו הערכים שעוניינם, שמירת כבודם של קטינים והאוטונומיה של קטינים על גופם.
32. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם הוא המבצע הבלעדי של המעשים ומוטלת עליו מלאה האחוריות לביצועם.

הנזקים שנגרמו לקטיניות, להוריה ולמשפחהם כתוצאה ממשי ה הנאשם הינם ממשיים ומשמעותיים. בתסקרי נגעות העבירה מפורטים היקף הנזקים והשלכותיהם על הקטיניות, כמו שנגעו בשלב קרייטי של התפתחותם. הדבר פגע קשה ביחסיהם עם הסובבים אותם, בלימודיהם, בקשריהם החברתיים ובעולם הרגשי. עוד עליה מתקורי נגעות העבירה פגעה קשה בתחושת המוגנות של הקטיניות, אשר התערערה מהיסודות. פגעה זו באה לידי ביתוי בדריכים שונות, כפי המתואר בתסקרים. עוד נגעה תחושת המסוגלות ההורות של הורי הקטיניות, אשר בחוויתם שלו מלהגן על בנותיהם. כן נפגע תפוקדם של הורי הקטיניות ויכולתם ליתן אמון בסביבתם בכל הקשור לילדיהם. עוד נפגע באורח קשה המרכיב המשפחתי במשפחה המורחת. כל אלה ועוד, הם רק מkeitת הנזקים להם גרם הנאשם במעשהיו, אשר רק הזמן יגלה את היקפם האמתי.

33. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירות כדי לספק את יצירוי המינאים שגברו עליו. העובדה, כי מדובר בנכדתו החורגנות, כמו גם ניסיונות ההתחמקות שלהן ממנה וממגעו, לא עצרו بعد הנאשם מלספק את תאוותו.

34. המאשימה הוסיף וטענה, כי הנאשם בחר בקורבנות נוחים לניצול, ולדות צעירות אשר הכירו אותו כל חייה ולא העזו להתנגד או לומר דבר להוריה וזאת, כפי העולה מעדויותיהן, כפי שנפרשו בהרבה במהלך ניהול הילך. עוד טענה, כי הנאשם ניצל לרעה את יחסיו עם המתלווננות, כאשר מעמדו כבן אפשר לו לבצע את המעשים בגוף.

35. באשר לניסיונות שאין קשרו בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנסיבה היחידה המזקפת לזכות הנאשם הייתה עברו הפלילי הנוכחי. לחומרה טענה, כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וניהל את משפטו עד תום, כשהוא אינו מקל על הקטיניות במאום. בהקשר זה טענה, כי ג"ס בת ה-14 נאלצה להיעיד בבית המשפט במשך שעوت ארוכות וכי אף ע"נ בת ה-10 הגיעו לבית המשפט במטרה להיעיד, אך כוחותיה לא עמדו לה. למעשה, כל בני משפחתו של הנאשם והקטיניות נאלצו להיעיד ולהשופ בבית המשפט את חוויותיהם הפרטיות ביותר ואת מצוקותיהם האישיות ביותר. בכלל זה נאלצו להיעיד גם קטינים נוספים, דוגמת אחיה של ג"ס וחברתו. המאשימה הטעימה, כי אכן אין לזקוף לחובת הנאשם את רצונו לנחל את משפטו, אולם בוודאי שהדבר אינו נזקף לזכותו והוא אינו זכאי להונאות מההקללה בעונש לה זוכים נאים המודים ומביעים חריטה.

36. המאשימה הפנתה לשיקול הרתעת הרבים כשיקול חשוב נוספת העונש הראו לנאים בתוך המתחם. בהקשר זה טענה, כי בעבירות מסווג דן, המבוצעות במחשכים, בתוך המשפחה, והמלוות בחשש אינהרנטי לשיבוש הליכים, כאשר עצם חשיפת המעשים דורשת تعכומות נפש מצד הקטיניות, הרי ששיעור הרתעת הרבים מקבל משנה חשיבות ויש ליתן לו משקל של ממש בעת גזירת הדין.

37. לאור האמור, עתירה המאשימה לקבוע את העונש הראו לנאים בחלוקת הבינו-ו-גבוה של מתחמי העונש ההולמים כפי הצעתה. כן עתירה, כי העונשים בגין המעשים שביצע בכל אחת מהקטיניות, יצברו זה לצד זה. עוד עתירה להטיל על הנאשם, בנוסף, בגין, מסר מותנה ממשמעותי ומרתיע, לחיבורו בתשלום קנס ובתשלום פיצוי

משמעותי לקטינות נפגעות העבירה.

ציוון, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סוג ובריח מיום 31.3.19 ועד ליום 18.12.19 וכי מאז ועד היום שווה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

38. בהשלמת טיעוניה לעונש בעל פה בדיון מיום 4.10.21, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי טיעוניה בכתב. כן שבה והדגישה את תחשותיהם הקשות של הורי הקטינות, יסורי המצחון ורגשות האשמה על שהפקידו את בנותיהם בידי הנאשם. עוד הטעינה, כי הנאשם הבלעדי בסבלן של הקטינות ומשפחותיהן, כמו גם בסבלו של הנאשם, טמון בנאשם עצמו. כן הדגישה את מעגלי הפגיעה הרחבים שנגרמו בעטיים של מעשי הנאשם ואת הנזקים בטוווח הקצר והארוך.

המאשימה עתרה, למצער, להשיט על הנאשם את עונש המינימום כפי שפורט לעיל. עוד הוסיפה והגישה פסיקה לתמיכת עמדתה העונשית, תוך שטענה, כי נסיבות המקירה Dunn חמורות אף יותר. לאור זאת, ביקשה לגוזר מפסקה זו עונשה חממית בהרבה. כן עתרה לחיב את הנאשם בתשלום פיצוי ממשמעותי לקטינות. בהקשר זה הזכירה, כי בשונה ממקרים רבים אחרים של ביצוע עבירות בגין משפחה, הרי שכינום אין קשרים כלכליים כלשהם בין הנאשם לבין משפחות הקטינות. לאור זאת, עתרה לחיב את הנאשם בתשלום פיצוי שיאפשר למתלווננות לשקם את עצמן בעקבות פגיעה מעשי הנאשם.

טיעוני הנאשם לעונש:

39. במסגרת טיעוניה לעונש בדיון מיום 4.10.21, הדגישה ב"כ הנאשם, כי הנאשם טוען לחפותו ولكن אינו מביע חרטה על המעשים בהם הורשע. כן טענה, כי בגין דברי אימהותיהן של הקטינות בעדויותיהן לעונש, הרי שבעדויותיהן במשטרה, לא סיירו על השלכות מעשי הנאשם על הקטינות. רק כוים, עובר למתן גזר הדיון, טוען לפגיעה נפשית עמוקה שנגרמה לקטינות, אשר לא הזכרה בעדויות שנמסרו במשטרה, או בפני העובדות הסוציאליות בטרם חקירת המשטרה. נטען, כי עדויות אימהות הקטינות בהקשר זה מוגזמות ואין ליתן בהן אמון. האמור בעדויות אלה ביחס למצבן הנפשי של הקטינות אינם משקף את מציאות חייה העכשווית של הקטינות, ואף אין עוללה בקינה אחד עם עדויותיהן של הקטינות עצמן בפני חקרת הילדים ועם עדותה של ג"ס בבית המשפט.

40. ב"כ הנאשם הציגה תמונות של הקטינה ג"ס מהעת האחרון, בתמיכת לטענתה, כי מצבה הנפשי הנוכחי אינו כפי עדות אמה, ואף נהפרק הוא. הגיעת ב"כ הנאשם, ניתן ללמידה מהאוף בו הצלמה ג"ס, כי היא אינה סובלת מבעיה גופנית או נפשית, כפי שהציגה אמה בעדותה. בהתאם להחלטה מפורטוקול הדיון, התמונות הוגשו לתיק בית המשפט, התקבלו וסומנו ענ/4.

41. ב"כ הנאשם הוסיף, כי מדובר בעבירות ישנות, המצויות ברף התחרון של העבירות מסווג זה. לעומת זאת, יש

לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

42. באשר לנسبותיו האישיות של הנאשם, טענה באת כוחו, כי הנאשם בן 65 שנים, נודר עבר פלילי. משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ו-3 ילדים. הוריו, ניצולי שואה אשר איבדו את משפחותיהם בשואה, נפטרו לפני כ-30 שנה. אביו הנתם עבד כפועל יצור ואמו הייתה עקרת בית. הנאשם נשלה ללמידה בבית הספר הריאלי, אף שהפרנסה לא הייתה מציה בידי הוריו, וסיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. לאחר סיום לימודיו, שירת בצבא כמדריך מערכות קשר, השתתף במספר מלחמות ולאחר שירות צבאי מלא, שירות במילואים. הנאשם סיים לימודי הנדסת תעשייה וניהול בטכניון ועבד במשך שלוש שנים... בהמשך עבד במקומות שונים, בכלל זה כמנהל וכיועץ בחברות הייטק שונות, כמנהל פרויקטים וכיועץ עצמאי לחברות ועסקים פרטיים.

43. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם מגדר עצמו איש צנוע, אשר עשה את המיטב למען החברה. בהקשר זה הפנתה לעדויות שהובאו מטעם הנאשם לעונש ולוללה מהן באשר לאופיו ואישיותו של הנאשם. עוד הפנתה למסמכים רפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם (ענ/1), המלמדים על הידדרותו במצבו הבריאותי. לאחרונה, סובל הנאשם מהתקפים של איוב הכרה, דבר שהתרחש הן בתקופת מעצרו והן בעת שהייתה במעצר בית מלא. זאת ועוד, הנאשם אושפז מספר פעמים בבית החולים ואמור לעבור ניתוח לכריית CIS המרה, דבר אשר אינו מתאפשר נכון במצבו הבריאותי שאינו יציב. עוד סובל הנאשם מאבנים בכליות, מביעות בעמוד השדרה כתוצאה מתאונות דרכים בעבר, וכן, מחשד לנגע ממיר.

44. עוד טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם שהה משך תקופה ממושכת במעצר של ממש, החל מיום 19.3.19 ועד ליום 19.12.19. החל ממועד זה ועד היום שוהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני, ללא חלונות התאזרחות, על הקשיים הכרוכים בכך.

45. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, תוך שטענה, כי פסיקה זו עוסקת בעבירות שנسبותיהן חמורות בהרבה מהמקרה דן. כן הפנתה, מצידה, לפסיקה התומכת בעמדתה העונשית. בהקשר זה העירה, כיאמין הנאשם לא הודה במעשה ולא נטל עליהם אחריות, אולם לנตอน זה אין ליתן משקל רב בגזירת העונש, מקום בו הנאשם עומד על חפותו.

46. לאור האמור, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהילופין, להטייל עליו מסר שירוצה על דרך של עבודות שירות.

באשר לעתירת המאשימה לחיוב הנאשם בתשלום פיצוי לקטינות נפגעות העבירה, טענה באת כוחו, כי הנאשם אינו עובד מאז שנעוצר, מזה כשנתיים וחצי. נכון העובדה שהוא נתן במעצר בפיקוח אלקטרוני ולא הותר לו לעבוד, הרי שמצוותו הכלכלי של הנאשם בכى רע.

47. בדבורי שב הנאשם והכחיש את ביצוע המעשים בהם הורשע וטען, כי מדובר בעילה שנרכמה כנגדו. בהקשר זה הlion נגends התנהלותם ומוניעיהם של הורי הקטינות, כמו גם כנגד התנהלות חוקרת הילדים. עוד טען, כי בנגד לטען, הרי שבפועל, הקטינה ג"ס לא חוותה כל טראומה, או פגעה רגשית. הנאשם שב וטען, כי לא פגע ואיינו פוגע באיש, כפי שניתן ללמידה מעדויות עדיו לעונש.

פסקיריו נפגעות העבירה:

48. בעניין של הקטינות ע"נ ו-ג"ס הוגש פסקיריו נפגעות העבירה, בהם תוארו השלכות הפגיעה המינית עליו ועל משפחתו. בנסיבות העניין ולשם שמירה על פרטיות הקטינות, יובא אך בתמצית ובקליפת אגוז העולה מפסקירים אלה.

49. בתסקיר שהוגש בעניינה של ע"נ צוין, בין היתר, כי ביום היא נערה צעירה, בראשיתו של גיל ההתבגרות. ע"נ נפגעה בהיותה בגיל החבון, בבית סבתה, במקום שנחווה עבורה כבתו, בעוד קונטקט אינטימי וקרוב, על ידי אדם שראתה בו דמות סב. לאחר שנים רבות, מאז חvipת הראשונה את הפגיעה, ע"נ ומשפחתה מתמודדים עם כאב גדול מנשוא.

50. צוין, כי פגעה מינית במשפחה הינה שכבר בינהishi עמוק, בו מופרים התפקידים של המבוגרים, שהופכים מדרמת מיטיבה, מגוננת ושמורת, לדמות פוגענית וחודרנית והקשרים הבינהישים הופכים לקשרי ניצול וגבידה. עלמה הפנימי של הילדה הנפגעת הופך לעולם של טrror רגשי, עולם מסוכן ועמוס בחרדה קיומית. כן צוין, כי פגעה מעין זו הינה פגעה שאין לה זמן ומרחב והדחדיה נמשכים גם בבגרות.

51. מזה שנים, ע"נ חוות את ההשלכות הקשות של הפגיעה המינית בה, בין היתר, היעדר אמון בעולם,פחדים, חרדות, התקפי זעם, קשי' שינה וتسمנים סומטיים. ניכר, כי בשלב זה של חייה, היא אינה בשלה להליך של טיפול ונמנעת ממנו. הוריה של ע"נ מכילים מאד, מבנים את מצבה וערוכים, על אף הקושי והמחיר הרגשי והאישי שהם משלימים, להתמודד עם כל הקשיים ולספק לה חוות של מגנות וביטחון. עורכת התסקיר הביעה תקווה, כי ע"נ תפנה ותחזר לטיפול בעת שתבשיל לכך.

52. בתסקיר שהוגש בעניינה של ג"ס צוין, בין היתר, כי ג"ס, נערה בגיל ההתבגרות, נפגעה מינית מסבבה החורג. הפגיעה המינית בה הותירה אותה מובלבלת וכואה, ויצרה קושי במבנה מערכות יחסים ומtan אמון אחרים בעולם. הפגיעה המינית בג"ס יצרה צעוזעعمוק בכל המערכת המשפחה, כשהמאז חvipתה, בני המשפחה אינם מצליחים למצוא את האיזון ולהחזיר לנמהל אורח חיים שלו ורגעוע.

53. ג"ס לא הצליחה לעبور במהלך הטיפול הרגשי תהליך של עיבוד הטראומה הקשה ונראאה, כי טרם בשלה לכך. צוין, כי ההשלכות של הטראומה המינית עלולות להשאיר ולהדיח לאורך שנים רבות. עורכת התסקיר הביעה תקווה, כי ג"ס תתחזק, תמצא בתוכה את הכוחות לשוב לטיפול על מנת לעבד את הפגיעה בה

ולהצליח להחזיר לעצמה את האמון בבני אדם לשם עתיד טוב יותר עבורה ועבור משפחתה.

דין והכרעה

54. כאמור, הנאשם הורשע, במסגרת הכרעת דין שנייתה בעניינו ולאחר שמייעת ראיות, בעבירות שעניןן, אינוס בנסיבות חמירות ומעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה (מספר מקרים). אני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתוב האישום ולקביעות הכרעת הדין.

55. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההורם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראי בתחום המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראו בהקשר זה ע"פ 864/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13).

56. לצורך קביעת מתחם העונש ההורם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוגה ובחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העosa ונסיבותיו האישיות.

57. בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאי** (3.9.15) נקבע, בין היתר, כי מקום בו עסוקין במספר עבודות אשר בינהן קשור ענייני הדוק ואשר ניתן להשיקף עליהם כמסכת עברינית אחת, הרי שאלה "חשבו לאירוע אחד".

עוז בעובדות כתוב האישום מעלה, כי המעשים שביצע הנאשם והubenrotות בהן הורשע מגלים מקרים בהם פגע הנאשם בקטינה ע"נ ו Makrha אחד בו פגע בקטינה ג"ס. אמנם העבירות בוצעו בנסיבות החורגות של הנאשם ובאותה תקופה זמן לערך, במהלך שנת 2017, יחד עם זאת, בהינתן העובדה, כי עוסקין במעשים שבוצעו בשתי קטינות שונות, כמו גם נוכחות אופי המעשים ומהות העבירות שביצע הנאשם בכל אחת מהן, הרי שיש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים שונים ומאוחנים באשר למעשים שבוצעו בכל אחת מהקטינות. השוני האמור בא לידי ביטוי ביתר שאת בעבירות בהן הורשע הנאשם, מקום בו בהקשרה של ע"ג הורשע בעבירות שענין אינוס בנסיבות חמירות ומעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה, בעוד שבקשרה של ג"ס הורשע בעבירה שענינה מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה. יחד עם זאת, בהינתן מכלול המעשים שבוצעו בע"ג, טיבם, מהותם ושעה שבה הופנו כלפי אותה קטינה ובנסיבות זמניות יחסית, הרי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול המעשים שבוצעו בע"ג. כך גם באשר לג"ס.

58. נוכח הקשר בין המעשים, העובדה כי בוצעו במהלך אותה התקופה, זהות המעורבים,נסיבות ביצוע המעשים וכל נסיבות העניין, הרי שיש להשיך עונש כולל בגין מכלול מעשי הנאשם בהתאם לכל המעשים בהם

הורשע.

קביעת מתחמי העונש הholמים:

59. לצורך קביעת מתחמי העונש הholמים, בית המשפט נדרש לבחינת הערכיים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגה ובחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

מתחם העונש הholם בהקשרו של המעשים שביצעו בע"נ:

60. הערכיים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאים בע"נ עניינים שמירה על כבודו, שלוונו, נפשו וצנעת הפרט של אדם. כן נפגע ערך חברתי מוגן נוספת שענינו, שמירה על האוטונומיה של האדם ומונעת הפגיעה בה.

בע"פ 3372/11 **קצב נ' מדינת ישראל** (10.11.11) קבע בית המשפט העליון בהקשרו של עבירות האינוס, את הדברים הבאים:

"**כל אישה זכota על גופה. זכota לחייב. אין לאף אחד את הזכות ליטול כל אלה ממנה [...] עבירות האונס מחללת את כבודו של האדם ומבהזה אותו. היא פוגעת בנפשו פגעה קשה שלעיתים אין לה מרפא.**".

באשר לעבירה שענינה מעשה מגונה, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 6269/99 **אברהם כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(2), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"**מקור האיסור הפלילי לבצע מעשה מגונה לצורך להגן על שלמות גופו, צנעת פרטיותו וכבודו של האדם. זכותו של אדם באשר הוא להגנה מפני פגעה בגופו ובכבודו, כמו גם זכותו לפרטיות ולצנעת חייו הוכרו כזכויות יסוד בסעיפים 2 ו - 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.....ערך ההגנה על זכותו של אדם לצנעת גופו עומד גם ברקע האיסור הפלילי על ביצוע מעשה מגונה והוא נושא ממך רב - משקל נוכח הפגיעה הכרוכה בו בזכות יסוד של הנפגע להגנה על גופו ועל כבודו....**".

61. בשים לב למעשים שביצעו הנאים בהקשר זה, טיבם, מהותם ואופיהם, מעשים הכללים הן ביצוע מעשים מגונים והן מעשה אינוס, כמו גם בשים לב לעובדה, כי במעשי פגע הנאים בנסיבות החורגת, בהיותה קטינה רכה בשנים, בהיותה כבת 7 שנים, בשתי הזדמנויות שונות, הרוי שמתבקשת המסקנה, כי במעשי, פגע

הנאשם באופן ממשמעותי, ממשי ומוחשי בערכיים חברתיים מוגנים אלו.

62. באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שבראשית שנת 2017, עת הייתה ע"נ בת 7, היא הגיעה אל הבית לבקר את סבתה. במהלך הביקור וטור שהנאשם מסיע לע"נ בהכנות שיורי הבית, הכנס שוא את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה ונגע באיבר מיננה. הנאשם חיכר את ידו באיבר מיננה של ע"נ שוב ושוב ואז החדר את אצבעותיו אל תוך איבר מיננה, הכל בניגוד לרצונה ושללא בהסכמה החופשית. בתוך כר, קמה ע"נ ארבע-חמש פעמים ממקומה ויצאה מן החדר בתואנות שווה, אולם ללא הוועיל. כל אימת שבאה ע"נ אל החדר והתיישבה ליד הנאשם, שב הוא והכנים את ידו אל מתחת לתחתוניה, נגע באיבר מיננה וחיכר בו את אצבעותיו, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירויו וסיפוקו המיני. בסופו של דבר, ועל מנת למנוע מהנאשם מהמשיך במעשהיו, אמרה ע"נ לנאשם כי תיעזר בסבתה לצורך הכנת שיורי הבית.

במועד אחר, בראשית שנת 2017, במהלך ביקורה של ע"נ בבית סבתה, תוך כדי שהנאשם לימד את ע"נ כיצד משחקים במשחק מחשב, הכנס שוא אל מתחת למכנסיה ותחתוניה של ע"נ ונגע באיבר מיננה, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירויו וסיפוקו המיני.

63. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, במיוחד כשהן מבוצעות בתוך המשפחה. בהקשר זה ראו הדברים שנאמרו בע"פ 13/1605 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.8.14), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"בית-משפט זה דן לא אחת בפרשיות רבות וקשות של ביצוע עבירות-מין בקטינים, בתוך המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקרבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בין מבצע העבירה לבין קורבונו. הפגיעה שמסבב עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעתם".

כן ראו הדברים שנאמרו בע"פ 3648/04 פלוני נ' מדינת ישראל (15.9.05), כדלקמן:

"התופעה הקשה והעצובה של עבירות מין במשפחה באהה לעיתים מזומנים לפתחם של בתי המשפט, וטעונה ענישה חמורה הולמת. היא בעלת אפקט ממשמעותי ורב שנים על הקרבן, העולם להטיל צל לשנים רבות, לאחר שבן משפחתו, מי ששם בו את מבטו, בגד באמון. יודע ילד רגיל, כי ה'רע' שוכן מבחוץ ואילו בבית פנימה יימצא ה'טוב', תהא אהבה, תימצא יד חמלה ומגוננת, לא תהא פגעה. התעללות מינית במשפחה ניצבת חזיתית מנגד לידענה ותקווה זו. (ע"פ 3648/04 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה ה (15.9.2005); כן ראו ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה (28.12.2005) (13))."

64. חמורה יתרה טמונה בעובדה, כי הנאשם ביצע את המעשים בנסיבות החורגת, בהיותה קטינה, תוך ניצול מערכת היחסים הקרובה לשגרה במשפחה. הנאשם, בהיותו סבה החורג של הקטינה, אמרור היה להיות

דמות תומכת ומגינה עבורה, כמו גם לשמש לה מקור הגנה וביטחון. תחת זאת, ניצל הנאשם את מעמדו המשפחה ואת אמונה של הקטינה בו ופגע בה באופן חמור.

יתרה מזו, הנאשם ביצע את המעשה בהיות הקטינה בביתו, בהזדמנויות בהן הובאה לבית על ידי הוריה והושארה בהשחתה הנאשם וסבתה. יתרה מזו, הנאשם ניצל את ההזדמנויות בהן נותר לבדו עם ע"ג, כאשר ביקשה ממנו עזרה בהכנת שיעורי הבית במקרא הראשון, וכאשר ישבה עמו מול המחשב במקרא השני.

65. עוד ראוי לציין את גילה הצעיר של ע"ג, שעה שהייתה כבת 7 שנים במועד ביצוע המעשה. לא זו אף זאת, הנאשם ניצל את זמינות הקטינה ואת חולשתה נוכח גילה, נתונים אשר הינם אינהרטנטיים נוכח זהות המעורבים, פערו הכוחות ביניהם, הפרשי הגילאים ומעמד כל אחד מהם.

66. מימד נוסף של חומרה טמון בעובדה, כי המעשים בוצעו בבית בו התגוררו הנאשם ו-ז', וזאת, בעת שסבתה של הקטינה שהטה בבית. הנאשם ניצל את ההזדמנויות בהן שהה ביחידות עם ע"ג, ופגע בה בתוך בית סבתה. מקום זה היה אמור להיות מוגן ובטוח עבור הקטינה, בו היא הייתה אמורה להרגיש בטיחון ורוגע. תחת זאת, הפך בית הסבתה למקום בו נפגעה ע"ג ובוצעו בה מעשים מיניים חמורים על ידי הנאשם.

67. באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה מהמעשים, הרי שאין חולק, כי בוצע עבירותimin'ן לפני קטינה בגין עצור, מותיר ויוטיר חותם בל ימחה בנפשה וישפיע על עיצובה אישיותה ותפיסת עולמה לעתיד לבוא. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12) וכදלקמן:

"אמנם עבירותimin'ן מסיבות נזק, פיזי ונפשי, לכל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעהimin'ן מינית בגין עיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשוכח כי בשלב זה בחיו של הפרט יש למრבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאלי לגashׂשׂ ולבצע עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפהimin'ן".

68. כך ראוי להפנות לעולה מתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של ע"ג, באשר לנזקים שנגרמו לה בעטיים של מעשי הנאשם, כפי שפורט לעיל.

בתסקיר פורטו השלכות הפגיעהimin'ן המינית על הקטינה מהביקורת הרגשית, החברתית והלימודית, כמו גם השכלותיה על המערכת המשפחתית כולה. בין היתר צוין, כי ע"ג חוותה היעדר אמון בעולם, פחדים, חרדות, התקפיים, קשיי שינוי וتسمינים סומטיים.

כן ראוי להפנות לנזקים שנגרמו למרקם המשפחה המשפחתי בתא הגרעini ובמשפחה המורחבת כולה, כפי העולה מעדות עמוד 15

amaha של ע"ג, כמו גם כפי המתואר בתסקיר נגעת העבירה.

69. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המיעשים, הרי שהנ帀ט露出 מצא בקטינה אמצעי זמין וקל לצורך סיפוק צרכי, דבר המגלה בחובו חומרה יתרה.

70. כן ראוי לציין, כי המיעשים בוצעו במלואם על ידי הנאשם וכי הוא אחראי באופן מלא לביצועם. כן נציין בהקשר זה, כי הנאשם הינו בוגר ובר דעת וכי הוא הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם ויכול היה בכל שלב להימנע מעשייהם, וביתר שאת שעה שאליה בוצעו בשתי הזרמיות שונות.

71. מחדך, ראוי לציין, כי מעשי הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאפון השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכול היה הנאשם להפסיק את המיעשים ואת פגיעתו בקטינה.

כן אין להתעלם מכך שבמקרה הראשון, שאירע בסלון הבית, ע"ג כמה ממוקמה כארבע-חמש פעמים ויצאה מהחדר בתאותות שווה על מנת להפסיק את המיעשים, אולם ללא הועיל. כך, פסקו מעשי הנאשם רק כאשר ע"ג אמרה לנ帀ט露出, כי תיעזר בסבבתה לצורך הכנת שיעורי הבית ועלתה אליה.

לאלה ראוי להוסיף את העובדה, כי המיעשים בוצעו בשתי הזרמיות שונות ומאובחות, במועדים שונים, ומכאן, שאין עסוקין ב一幕ה בודדת ועד פעמייה, אלא בפגיעה חוזרת ונשנית שפגע הנאשם בע"ג.

72. מחדך, ראוי לציין, כי מעשי הנאשם לא התאפיינו בהפעלת כוח פיזי רב, או בהחדרת איבר מינו לאיבר מיניה של הקטינה וזאת, מבליל להקל ראש בנסיבות המיעשים, בחומרה יתרה הגלומה בהם ובויתם ראויים לכל גנאי.

73. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבפסקיקה נקבע זה מכבר, כי על הענישה בעבירות מין כלפי קטינים להலום את חומרת המיעשים, את פגיעתם הקשה ואת סlidת הציבור ממעשים כגון אלה. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.08) וכדלקמן:

"על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטן או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילימ. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמיימות, האמון, חוסר האונים ואי יכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינם פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המיעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרחות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרת החיים השונים, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן יתרה של עבירות המינן המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלומות גופם ונפשם הינה

אינטראס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעוניינו לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחקן מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשימים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שעוניינו נידון ולציבור העבריין בכוח".

74. בע"פ 17/1987 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.6.19), נדון עוניינו של מערער שהורשע בביצוע עבירות בגין באחינותו, מאז הייתה בת 8-9 ועד שמלאו לה 14-15. המעשים בוצעו בחמשה מקרים, כאשר באחד מהם החדר המערער את אצבעותיו לאיבר מינה של הקטינה. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 7 שנות מאסר בפועל. ערעוו על חומרת עונשו נדחה.

75. בע"פ 5303/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.2.14), נדון עוניינו של מערער שהורשע בביצוע עבירות אינוס (החדרת שתי אצבעות), ניסוון אינוס, מעשים מגונים, אויומים והדחה בחקירה. מדובר במעשים קשים שביצוע בבתה בת ה-18 של בת זוגו, עמה התגורר, במסגרת אירוע אחד. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 8 שנות מאסר בפועל.

76. בע"פ 1697/20 **שורדייך נ' מדינת ישראל** (24.5.8.21), נדון עוניינו של מערער שהורשע באינוס ובביצוע מעשים מגונים בקטינה בהיותה בת 10-12 שנים, במספר הزادנויות. המערער, שהיה בקשרי חברות עם הורי הקטינה, נהג לבקר בabitah לעתים תכופות. במועדים רבים, נגע המערער בחזה ובאיבר מינה של הקטינה. באחד המקרים, לחץ את ידה על איבר מינו עד שהגיע לסתיפוק. במקרה אחר, הזמין את הקטינה לבתו, דחף אותה על מיטתו, נישק אותה בשפה וביקש ממנה שתלךק את לשונו, הפשיטה מבגדיה, נגע בחזה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל, חרב העדויות שהובאו לעניין אופיו וחרב מצבו הבריאותי. ערעוו על חומרת עונשו נדחה.

77. בע"פ 5832/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.8.21), נדון עוניינו של מערער שהורשע באינוס ובביצוע מעשים מגונים באחותה למחרזה של אשתו, בהיותה בת 14.5-15.5 שנים. במספר הزادנויות רב, בשעות הלילה, נכנס המערער לחדרה של הקטינה, ניגש למיטהה, נגע בחזה מתחת לבגדיה ואף ליקק אותו. באחד המקרים, הכנס את ידו מתחת חולצתה, והחל לעסota את חזזה. לאחר מכן, ליטף את גופה, הכנס את ידו לתחתוניה, נגע באיבר מינה והחדיר את אצבעו לאיבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 8 שנות מאסר בפועל. ערעוו על חומרת עונשו נדחה.

78. בע"פ 4713/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.6.18) נדון עוניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשה סדום ומעשים מגונים בנכדתה הקטינה של בת זוגו, בהיותה בת 10-12 שנים. בין היתר, המערער מישש את איבר מינה של הקטינה מעל לבגדיה, הכנס את ידו מתחת לתחתוניה והחדיר את אצבעו לפי הטעבת שלה, הנית את ידיו על חזזה וניסה לנשקה. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 9 שנות מאסר והטיל על המערער, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל. ערעוו על חומרת עונשו נדחה, תוך שבית המשפט העליון הדגיש את הצורך בבית המשפט למאבק בפגיעה מיניות בדתת אמות המשפחה על ידי בן

משפחה וכי על החברה להגן על בניה ובנותיה מפני מעשים כאלה.

79. המאשימה הפנתה לתפ"ח (י-מ) 34235-11-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.2.16), שם הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בנכדתו בת ה-6 ובבתו בת ה-12. הנאשם הפשיט את נכדתו, נגע בגופה, הוריד את מכנסיו, חשף את איבר מינו ונישק אותה. במקרה אחר, שנתיים מאוחר יותר, הנאשם קרא לנכדתו להיכנס עמו למחסן, חיבק אותה, נישק אותה בפייה, מישש את ישבנה וזכה מתחת לבגדיה, הוריד את מכנסיה ואת תחתוניה, נצמד לגופה, החדר את איבר מינו בין רגליה וחיכך אותו באיבר מינה עד שהגיע לפורקן. באשר למשעים שבוצעו בבתו, הנאשם נשכב לידה כשיינה במיטתה, הרים את חולצתה, נגע בגופה, באיבר מינה וזכה מתחת לבגדיה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל.
80. כן הפנתה לע"פ 8290/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.11.17), שם נדון עניינו של מעරער שההורשע בביצוע מעשים מגונים בבתו ובחיניותו הקטיניות. המערער ניגש לאח'ניתו בעת שישנה בيتها, ליטף אותה, ניסע לגעת בהזהה, הוריד את מכנסיו, שפשף את איבר מינו ובקש ממנה לגעת בו. בהמשך ניסה להוריד את מכנסיה ואת תחתוניה. במועד אחר, ניגש הנאשם לבתו בת ה-9 בעת שישנה, חשף את איבר מינה וליקק אותו. על המערער הוטלו, בין היתר, 44 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולות העונש והעמיד את עונשו של המערער על 64 חודשי מאסר בפועל, תוך שציגן, כי ערכאת הערעור אינה מ坐着 את מלא חומרת הדיון.
81. כן הפנתה לתפ"ח (ב"ש) 06/1281 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.2.08), שם הורשע הנאשם בביצוע עבירות אינס, מעשה סתום ומעשים מגונים בנכדתו החורגת. בעת שהקטינה ישנה, הנאשם הכניס את ידו מתחת לתחתוניה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. בהמשך, הוריד את חצאיתה ותחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בהזדמנויות אחרות, עיסה הנאשם את ירכיה של הקטינה סמוך למפשעותיה. במקרה אחר, הנאשם החדר את אצבעותיו לפי הטבעת של הקטינה בזמן ישנה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 14 שנות מאסר בפועל. ברי הוא, כי נסיבות מקרה זה חמורות באופן ממשמעותי מנסיבות המקרה שבפניינו.
82. כן הפנתה לתפ"ח (ב"ש) 20-08-385 **מדינת ישראל נ' שהוואן** (20.7.21), שם הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בשכנתו בת ה-7. בעת ששיחקה בחצר, הנאשם אחז בזרועה של הקטינה, קירב אותה לגוף, אחז בשתי ידיים בישבנה ומישש אותה, תוך שהוא מזיז את פלג גופה התחתון קידמה ואחורה. בהמשך, שוב אחז הנאשם במתוניה של הקטינה, הצמיד אותה לגוף, מישש את ישבנה והרים את שמלה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 5 שנות מאסר בפועל.
83. ב"כ הנאשם הפנתה לתפ"ח (נצ') 18-09-34662 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.1.21), שם הורשע הנאשם בביצוע אינס ומעשים מגונים באח'ניתו הקטינה, שהייתה מתחת לגיל 14. במספר הزادנויות, הנאשם נגע בקטינה, בהסכמה, בכל חלק גופה מתחת לבגדיה, בחזה, בישבנה ובאיבר מינה. באחד המקרים הפשיט את הקטינה, פשט את בגדי, נגע בה בכל חלק גופה והחדיר את אצבעו לאיבר מינה, בהסכמה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 9 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, תוך סטייה ממתחם העונש הולם

שנקבע משיקולי שיקום.

84. כן הפנייה לע"פ 16/10068 פלוני נ' מדינת ישראל (9.1.18), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע שתי עבירות של מעשים מגנינים בקטין בנסיבות אינוס בידי אחראי על חסר ישע ובן משפחה. המערער, בן 78 שנים, היה נשוי לסבתו של הקטין, בן 8 שנים. כאשר הקטין הגיע לחופשה בארץ ושהה בבית סבתו, ביקש ממנו המערער להתלוות אליו למשתה, הכנס יד למיכנסיו, נגע באיבר מינו וליטף את ישבונו. על המערער הוטלו, בין היתר, 12 חודשים מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.
85. כן הפנייה לע"פ 2470/15 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.15), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשים מגנינים בנסיבות אינוס (ריבוי מקרים) באחינוותו בת ה-7 שנים. בעת שהקטינה התארחה ב ביתו, הנאשם עיסה את גופה, הכנס את ידו מתחת למיכנסיה ועיסה את ישבנה בכוח. כמו כן, הנאשם קילח את הקטינה, למרות שביקשה להתקלח בלבד, ושפך בחוזקה בספוגית את ישבנה ואת איבר מינה. בהזדמנויות אחרות נישק המערער את הקטינה ודחף את לשונו לפיה. על המערער הוטלו, בין היתר, 20 חודשים מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שנקבע, כי עונשו אינו חריג מרמת העונשה המקובלת ואף נוטה לקולא.
86. כן הפנייה לתפ"ח (ו-מ) 40220-10-14 מדינת ישראל נ' מוחיקה (29.10.15), שם הורשע הנאשם בעבירות אינוס ומעשים מגנינים שביצע בקטינה מתחת לגיל 16. בעת שהסישה לביתה, ליטף הנאשם את הקטינה בחלק העליון של ירכאה, הכנס את ידו מתחת למיכנסיה, נגע באיבר מינה והחדיר את אצבעו. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 3 שנות מאסר בפועל וזאת, בשים לב לניסיונו האישיות והמשפחתיות החרגות.
87. כן הפנייה לע"פ 11/11 7606 פלוני נ' מדינת ישראל (25.2.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס ובביצוע מעשים מגנינים בקטינה בת משפחה. המערער היה בן זוגה של אמה של הקטינה והתגורר עמן בדירה. בעת שהייתה הקטינה כבת 12.5 שנים, המערער נהג בהזדמנויות רבות להפשיט את בגדייה, לגעת בגופה, בছזה ובאיבר מינה ולחקק את איבר מינו באיבר מינה. במספר הזדמנויות החדר המערער בכוח שתים מאצבעותיו לאיבר מינה. בהזדמנויות אחרות הפשיט את הקטינה ממיכנסיה, קרע את תחתוניתו וליקק את איבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 42 חודשים מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.
88. כן הפנייה לע"פ 15/15 4348 פלוני נ' מדינת ישראל (3.4.16), שם נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס נבדטו בת ה-6. כאשר ישנה ב ביתו, הכנס המערער את ידו מתחת למיכנסיה ולתחתוניתה של הקטינה, נגע באיבר מינה והכנס את אצבעותיו לתוכו מספר פעמים. על המערער הוטלו, בין היתר, 4 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שבית המשפט העליון העיר, כי העונש שהוטל אף נוטה לקולא, גם בשקלול ניסיונו האישיות של המערער, שהינו אדם חולה ונודר עבר פלילי.
89. בשים לב ומהות העבירות בהן עסקין, עלינו לחת את הדעת להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובע

עונש מצערני וכבדקמן:

"**355.** (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג1), או 351(א), (ב) או (ג)(1) או (2), לא יפחית עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כלו על-תנאי".

מהאמור לעיל עולה, כי מקום בו הורשע נאשם בעבירות המפורטות בסעיף הנ"ל, הרי שהעונש שיוות עליון, לא יפחית מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן ההחלטה בית המשפט מ"טעמים מיוחדים שיירשמו", להקל בעונשו.

90. העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין עבירות האינוס בנסיבות מחמירות לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1), עומד על 20 שנות מאסר בפועל. מכאן, שהעונש המצערני בגינה, עומד על 5 שנות מאסר בפועל. העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין העבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה לפוי. סעיפים 351(ג)(2) ו-348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, עומד על 15 שנות מאסר בפועל ומכאן, שהעונש המצערני בגינה עומד על 45 חודשים מאסר.

91. בע"פ 1867/00 **מדינת ישראל נ' אבי גוטמן** (27.6.00) דין בית המשפט העליון בהוראות סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובלות, בין היתר, עונש מצערני בגין העבירה בה הורשע הנאשם. בית המשפט העליון קבע, כי בהוראה בדבר עונש מצערני בהתאם לסעיף 355 לחוק העונשין, נקט החוקן לשון כללית בדברו על עונשת מינימום שלא תפחית משיעור מסוים מהעונש המרבי שיוחד לעבירה בסעיף החוק המתאים לה, אולם החוק אינו מדבר על עונש מינימום שעוניינו מאסר בפועל דוקא.

92. לאור האמור, בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאשם בע"ג ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנسبות הקשורות ביצוע העבירות ו מדיניות העונישה הנהוגה ובזיקה לעונש המצערני, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בע"ג נע בין 4 שנות מאסר בפועל לבין 7 שנות מאסר בפועל, לצורך עונשים נלוויים.

מתחם העונש ההולם בהקשרם של המעשים שביצעו בע"ס:

93. סקירת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם בע"ס ואשר הובאה בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בע"ג,יפה, בשינויים המחייבים, אף בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בע"ס. יחד עם זאת, סקירת הערכים החברתיים המוגנים ובהתקמה, אף מידת הפגיעה בהם, צריכה לקבל את ביטויו ולהיבחן בזיקה למעשים שביצע הנאשם בע"ס ולעבירה בה הורשע מכוון, כפי העולה מעובדות כתוב

האישום ומקבילות הכרעת הדין.

בהקשר זה ראוי להפנות לכך שהנאשם הכנס את ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה של ג"ס, נגע באיבר מינה וחיכך בו את אצבעותיו. להבדיל מעונינה של ע"ג, הרי שהנאשם לא החדר את אצבעותיו לאיבר מינה של ג"ס ומכאן השוני בעבירות בהן הורשע בהקשרן של כל אחת מהקטינות.

בשים לב למשי הנאשם בג"ס, נוכח טbum ומהותם, הרי שבמעשיו אלה פגע הנאשם באופן מוחשי בערכיהם המוגנים, אך זאת בעוצמה פחותה יחסית, בהינתן האמור לעיל וזאת, מבל' להקל בראש בחומרת המעשים.

94. באשר לניסיבות הקשורות ביצוע העבירה, הרי שבמהלך שנת 2017, עת הייתה ג"ס בת 12, הגיעו היא אל הבית בו התגוררו הנאשם וסבתה ונوتרה לבדה עם הנאשם בסלון הבית. ג"ס, אשר צפתה בטלויזיה, שכבה על צידה על הספה בסלון. בשלב מסוים, התישב הנאשם סמוך לג"ס, נתה לעברה, הכנס את ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה ונגע באיבר מינה. הנאשם חיכך את אצבעותיו באיבר מינה זמן מה ואז הוציא ידו ושאל את ג"ס האם היא רוצה לשבת עליו. ג"ס, אשר קפאה תחילה נוכח מעשו של הנאשם, התעשתה, כמהמן הספה ועזבה את הסלון ללא שהשיבה לו דבר.

95. התייחסותנו לחומרה יתרה הגלומה במעשים, כפי שהובאה בהקשרה של ע"ג,יפה גם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בג"ס. גם כאן עסקינו במעשים שבוצעו על ידי הנאשם בנכדתו החורגת, תוך ניצול קרבתה ואמונה בו, במקום אשר היה אמור להיות עבורה מוגן ובטוח.

הנאשם ניצל את העבודה, כי הקטינה הגיעו ללון בבית סבתה ואת ההזדמנויות בה נשארה עמו לבדה בסלון הבית, בעת שסבתה ובני דודיה ישנו בקומה העליונה של הבית.

כן ראוי לציין את גילה הצער של ג"ס, שעה שהייתה כבת 12 שנים במועד ביצוע המעשים. הנאשם ניצל את חולשתה של הקטינה, נוכח גילה ופערו הכוחות ביניהם, כמו גם זמינותה, ומצא בה אמצעי קל לסיפוק צרכיו.

96. התייחסותנו שהובאה לעיל בהקשרם של הנזקים האינהרטנטיים הנגרמים בשל ביצוע עבירות מין בקטינים,יפה גם בהקשרה של ג"ס.

כן ראוי להפנות למסקיר נגעת העבירה שהוגש בעונינה של ג"ס, בו פורטו השלכות הפגיעה על ג"ס במישורי חייה השונים. בתסקיר צוין, בין היתר, כי הפגיעה המינית הותירה את ג"ס מובלבלת וכואה, ויצרה קושי במבנה מערכות יחסים ונתן אמון אחרים ובעולם. הפגיעה יצרה עצוז עמוק בכל המערכת המשפחתיית, כשמاز חסיפה, בני המשפחה אינם מצליחים למצוא את האיזון ולהחזיר לנמה אורח חיים שלו ורגע. צוין, כי ההשלכות של הטרואמה המינית עלולות להמשיך ולהדיף לאורך שנים רבות.

בקשר זה ובזיקה לתרומות שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם (ענ/4) כתמייה בטעنته ולפיה, לא נגרמו לג"ס נזקים נפשיים כפי הנטען, ראוי להפנות לאמור בתסaurus נגעת העבירה שהוגש בעניינה. על מנת שלא לפגוע בפרטיותה של ג"ס, יצוין בקילוף אגוז, כי בתסaurus נכתב, בין היתר, כי התנשות המינית הטרואומטית הובילה אצל ג"ס לבלבול, להחצנה ולבלה מכך. כן נכתב, כי ניתן להבין את אופן לבושה של ג"ס כשחוור של החוויה הקשה בה התפרצה לתודעה הפגעה המינית בעברה.

עוד ראוי להפנות להשלכות מעשי הנאשם על משפחתה הגרעינית של ג"ס, כמו גם על המשפחה המורחבת ככלה, כפי העולה מעדות אמה של ג"ס וכפי שפורט בתסaurus נגעת העבירה.

97. עוד ראוי לציין, כי אף בהקשרו של ג"ס עסוקין במעשים המצויים ברף החומרה הגבוה יחסית, מקום בו אלה כללו נגיעה באיבר מינה תחת מכנסיה ותחתוניה וחיכוך אכבעותיו של הנאשם באיבר מינה.

מайдך, מעשים אלה לא כללו הפעלת כוח או אלימות פיזית מצדו של הנאשם ויש לזכור, כי עסוקין בביצוע מעשים מגוניים, בשונה מעבירות האינוס שבוצעה בע"ג, כМОון מבלי להקל בהלה ראש.

98. גם בהקשרם של מעשים אלה, יש לציין, כי לא קדם להם תכנון ואולם, הנאשם יכול היה לחודל מביצועם בכל עת. בהקשר זה ראוי לציין, כי הנאשם חדל מביצוע המעשים רק כאשר ג"ס התעשתה, כמו מה הספה ועזבה את הסלון.

99. כאמור, הנאשם אחראי לביצוע העבירות בהן הורשע, הינו בוגר ובר דעת, הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם, יוכל היה בכל שלב להימנע מעשייהם.

100. סקירת מדיניות הענישה הנהוגה שהובאה בהקשרם של המעשים שבוצעו בע"ג יפה גם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בג"ס וזאת, בשינויים המחייבים ובשים לב לעבירה בה הורשע בהקשר זה.

101. התייחסותנו לעיל באשר לעונש המזררי הקבוע בסעיף 355(א) לחוק העונשין, יפה גם בהקשרו של העבירה בה הורשע הנאשם בגין המעשים שביצע בג"ס. כאמור, העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין העבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה לפי סעיפים 351(ג)(2) ו-348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, עומד על 15 שנות מאסר בפועל ומכאן, שהעונש המזררי בגין עומד על 45 חודשים מאסר. כאמור, עונש זה יכולoric בחויבו גם מאסר מוותנה, אך בהתאם להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, עונש המאסר לא יהיה כולם על תנאי, בהיעדר טעמיים מיוחדים.

102. לאור האמור, בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם בג"ס ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ובזיקה

לעונש המזערى, אני סבורה, כי מתחם העונש הולם בהקשרו של המעשים שביצע הנאשם בג"ס נع בין 30 חודשים מאסר בפועל לבין 45 חודשים מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלוויים.

קביעת העונש הרואוי לנאשם:

103. עתה علينا לקבוע מהו העונש הרואוי לנאשם בהתייחס למתחמי העונש הholims, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הרואוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העונה ונסיבות האישיות.

104. בנסיבות המקרה דן אני סבורה, כי אין מקום לסתות מתחמי העונש הholims כפי שקבענו לעיל לחומראו או לפחות וכי יש לגוזר את דינו של הנאשם בתוך מתחמי העונש הholims שקבענו לעיל.

בקשר זה יzion, כי לא הוגש תסוקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם וממילא אף לא נתבקש. כך גם לא נתען להליך טיפול כלשהו שעבר הנאשם ואשר יצדיק סטייה לפחות מתחמי העונש הholims בעניינו משיקולי שיקום. יתרה מזו, הנאשם לא נטל אחריות למעשים בהם הורשע.

עוד יותר, כי אף בטיעוניה לא עטרה ב"כ הנאשם לסתיה מתחם העונש הholim שייקבע.

105. יש לציין, כאמור, את העובדה, כי הנאשם לא נטל כל אחריות למעשים ולעבירות בהן הורשע ולא הביע חריטה בשליהם. אכן זכותו של הנאשם לנוהל את משפטו עד תום, כאשר הנאשם טוען לחפותו ובודאי שאין לזקוף עובדה זו לחובטן. יחד עם זאת, הנאשם נהנה מההקללה השמורה למי שמודה, לocket אחריות על מעשיו, חוסך זמן שיפוטי יקר ו מביע חריטה וצער בשל המעשים. הנאשם גם לא עבר כל הליך טיפול "יעודי", שיש בו להפחית את המסוכנות הנשכפת ממנו.

כן אין להטעם מכך שהקטינה ג"ס נאלצה להיעיד בבית המשפט, על הקשיים הכרוכים בכך, וביתר שאת בשים לב לגילוח הצעיר ולמורכבות הנסיבות. יזכור, כי הקטינה ע"ג אף היא התיציבה בבית המשפט למתן עדות, אולם בסופה של יום, כוחותיה לא עמדו לה ועדותה נשמעה באמצעות חוקרת הילדים.

106. יzion, כי עסקינו בנאשם מבוגר וחסית, לצד שנת 1956, בין 65 שנים כיום, על ההשלכות הקשות מכך. עוד ראוי לציין את עבורי הפלילי הנקי של הנאשם, אשר זהה לו הסתמכותו הראשונה והיחידה בפליליים.

כך יzion, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחריו סוגר ובריח משך תקופה של כ-9 חודשים, ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני, מזה כשנתיים, על הקשיים הקמים מכך ויש לשקלל נסיבה זו לפחות, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו.

707. כן לא נעלמו מעני נסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני באת כוחו לעונש. בכלל זה, נתתי דעתם למצו הרכואי של הנאשם, כפי העולה מטיעוני באת כוחו, מעדתו של מר אלחנן סgal ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו עבנינו (ענ/1). מלאה עולה, כי הוא סובל מבעיות בריאותיות שונות ובכלל זה, אירוע סינוקופה (התעלפות ואובדן הכרה זמני) שאירע לו ומאז הינו סובל מכאבי גב, אבנים בבליה ובשלפוחית השטן, ציסות הדורשות המשך בירור ועוד.

808. כן שמתי ליבי לעולה מעדויות עדי הנאשם לעונש בדבר אופיו הטוב של הנאשם ותרומתו לחברה. כן שמתי ליבי לתעודות שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם המעידות על השכלתו ועל ההקשרות המקצועית שעבר, כמו גם למכתביו הערכה שניתנו לנאשם על רקע עבודתו (ענ/2).

909. עוד שמתי ליבי לחפות הזמן מאז בוצעו המעשים, כאשר מאז לא שב הנאשם והסתבר בפליליים.

110. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר איןן קשורות ביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי יש מקום את העונש הרاءו לנאים בטוויח הבינוני - נמור של מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

111. תלcid עוני ראיו ומazon בעבנינו של הנאשם צרי, כי יכול בחובו השתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל אחורי סוג וברית, אשר תיתן ביטוי למכלול נסיבות המקירה דן, למהות המעשים והחומרה הגלומה בהם ותעללה בקינה אחד עם מיקום העונש הרاءו לנאים במתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל. יחד עם זאת, ראי, כי תקופה זו תשקל ביחס את נתוני העונה ואת נסיבותו האישיות, עברו הפלילי הנקוי, גלו המבוגר יחסית, מצבו הבריאות, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופה של יום, מתקבל תוצאה עונשית מידית ורואה, ההולמת את מכלול נסיבות המקירה דן. זאת ועוד, כפי שציינו לעיל, הרוי שראי להשת על הנאשם עונש כולל בגין מכלול המעשים שביצע, נוכחות ההנמקות שפורטו בלילה גזר דין זה.

112. עמדתה העונשית של ב"כ הנאשם והענישה אליה עתרה לא נעלמו מעני. יחד עם זאת, בענישה זו אין כדי לעלות בקינה אחד עם מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הרاءו לנאים במתחמים אלה, כמו גם עם העובדה, כי אין בנמצא נסיבות אשר בשלהן ראוי לסתות ממתחמי העונש ההולמים משיקולי שיקום מן ההנמקות שפורטו לעיל, זאת אף בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה היתרה הגלומה בהם ופסיקת בית המשפט העליון בעבירות כגון דא. עמדה עונשית זו חורגת היא לקולא ואין בה כדי לחת ביטוי עוני ראיו, נכוון ומazon לחומרת המעשים שביצע הנאשם, לנסיבות ביצועם ולتوزאתיהם הקשות.

113. אף עמדתה העונשית של המאשימה לא נעלמה מעני. יחד עם זאת, עמדה עונשית זו חורגת היא לחומרה ואין היא עולה בקינה אחד עם נתוני העונה, נסיבותו האישיות, מצבו הבריאות, מתחמי העונש ההולמים שקבענו בעבנינו ומיקום העונש הרاءו לנאים במתחמים אלה.

114. עוד ראוי להשิต על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהफכת" מעלה ראשו של הנאשם מצופה פני עתיד. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים לנפגעות העבירה, כאשר בשיעורם של הפיצויים שוקללו מהות המעשים, תוצאותיהם, השלכותיהם העתידיות על הקטינות והנזקים שנגרמו בעטיהם.

115. יחד עם זאת, בהינתן תקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, חיובו בתשלום פיצויים, כמו גם שהיית הנאשם במעצר אחורי סוג ובריח משך תקופה ארוכה ולאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני, על המשמעות הכלכליות הקומות מכך, יש להימנע, כך לדידי, מחיוב הנאשם גם בתשלום קנס.

116. סופו של יומם, נכון כל האמור לעיל, הייתה מציעה לחבריו להשיט על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 7 שנות מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 19.3.19 ועד ליום 18.12.19.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בגין מסוג פשע.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בגין מסוג עוון.

ד. תשלום פיצויי לקטינות נפגעות העבירה כדלקמן:

תשלום פיצויי לקטינה ע"נ בסכום של 25,000 ₪. סכום זה ישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 5,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 2.1.22 וב-2 לכל חדש אחריו באופן רציף ועקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תביא לתשלום יתרת הפיצויים בשיעור אחד.

תשלום פיצויי לקטינה ג"ס בסכום של 15,000 ₪. סכום זה ישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 3,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 2.1.22 וב-2 לכל חדש אחריו באופן רציף ועקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תביא לתשלום יתרת הפיצויים בשיעור אחד.

יפעת שטרית, שופטת

ס. הנשיא, השופט אסתר הלמן - אב"ד;

עמוד 25

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או.

**אסטר הלמן, שופטת, סגנית
נשיה**

השופט סאאב דבור ;

מסכים.

סאאב דBOR, שופט

החולט אפוא, פה אחד לגוזר על הנאים את העונשים המפורטים בגזר דין של השופט י. שטרית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 ימים מהיום.

אנו מתירים פרטום גזר הדין ללא כל פרט שעלול להביא לזהוי המטלוננות, נפגעות העירה, לרבות שמו של הנאים.

ניתן והודיע היום כ"ח חשוון תשפ"ב, 03/11/2021 במעמד הנוכחים.

**אסטר הלמן, שופטת
ס. נשיא** **יפעת שיטרית, שופטת
סאאב דBOR, שופט**

בاهדרו של כב' השופט ס. דBOR, גזר הדין הוקרא על ידי הרכב השופטים :

**אסטר הלמן, שופטת
ס. נשיא** **יפעת שיטרית, שופטת
חנה סבאג , שופט**

הוקלד על ידי ליאור ממן

עמוד 26

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il